

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 19. decembra 2012 *

„Odvolanie — Ochrana odrôd rastlín v rámci Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 2100/94 — Článok 73 ods. 2 — Rozhodnutie odvolacieho senátu CPVO o zamietnutí žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrodám — Voľná úvaha — Preskúmanie Všeobecným súdom — Článok 55 ods. 4 v spojení s článkom 61 ods. 1 písm. b) — Právo CPVO opätovne požiadať o zaslanie rastlinného materiálu“

Vo veci C-534/10 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 15. novembra 2010,

Brookfield New Zealand Ltd, so sídlom v Havelock North (Nový Zéland),

Elaris SNC, so sídlom v Angers (Francúzsko),

v zastúpení: M. Eller, avvocato,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Úrad Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO), v zastúpení: M. Ekvad a M. Lightbourne, splnomocnení zástupcovia,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

Schniga GmbH, so sídlom v Bolzane (Taliansko), v zastúpení: G. Würtenberger, Rechtsanwalt,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia M. Ilešič, E. Levits (spravodajca), J.-J. Kasel a M. Safjan,

generálny advokát: J. Mazák,

tajomník: R. Șereș,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. apríla 2012,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. júla 2012,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa spoločnosti Brookfield New Zealand Ltd (ďalej len „Brookfield“) a Elaris SNC (ďalej len „Elaris“) domáhajú zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 13. septembra 2010, Schniga/CPVO – Elaris a Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (T-135/08, Zb. s. II-5089, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO) z 21. novembra 2007 o udelení práva Spoločenstva k odrodám rastlín v prípade rastlinnej odrody Gala Schnitzer (veci A 003/2007 a A 004/2007, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Podľa článku 10 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín (Ú. v. ES L 227, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 2506/95 z 25. októbra 1995 (Ú. v. ES L 258, s. 3; Mim. vyd. 03/016, s. 390, ďalej len „nariadenie č. 2100/94“):

„Odroda sa považuje za novú, ak sa ku dňu podania prihlášky podľa článku 51 množiteľský alebo zberaný materiál danej odrody šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom nepredával alebo inak neposkytol inej osobe v zmysle článku 11 s cieľom využívania odrody:

- a) na území spoločenstva dlhšie než jeden rok pred vyššie uvedeným dátumom;

...“

- 3 Článok 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 spresňuje právomoci CPVO týkajúce sa konania o udelení práva Spoločenstva k odrodám rastlín:

„Úrad prostredníctvom všeobecných pravidiel alebo žiadostí v individuálnych prípadoch stanoví, kedy, kde a v akom množstve a kvalite sa má odovzdať materiál na odborné preskúmanie a referenčné vzorky.“

- 4 Článok 61 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje podmienky zamietnutia žiadosti o udelenie práva k odrodám:

„Úrad zamietne žiadosť o udelenie práva spoločenstva k odrodám rastlín, ak zistí a ihneď po tom, čo zistí, že prihlasovateľ:

...

- b) nedodrжал v stanovenej lehote pravidlo alebo žiadosť podľa článku 55 (4) alebo (5), pokiaľ úrad nesúhlasil s neodovzdaním,...

...“

- 5 Článok 73 ods. 1 až 3 uvedeného nariadenia s nadpisom „Žaloby proti rozhodnutiam odvolacích senátov“ stanovuje:

„1. Rozhodnutia odvolacích senátov o sťažnostiach možno napadnúť žalobou pred Súdny dvorom.

2. Žaloba môže byť vznesená z dôvodu nedostatočnej kompetencie, porušenia základných procedurálnych požiadaviek, porušenia zmluvy, tohto nariadenia alebo právnej normy, [ktorá sa týka] ich uplatňovania, alebo zneužitia právomoci.

3. Súdny dvor bude mať právomoc zrušiť alebo zmeniť napadnuté rozhodnutia.“

6 Článok 80 ods. 1 toho istého nariadenia upravuje:

„Ak prihlasovateľ o udelenie práva spoločenstva k odrodám rastlín alebo majiteľ alebo ktorýkoľvek iný účastník konania pred úradom aj napriek tomu, že za daných okolností vyvinul všetku náležitú snahu, nebol schopný dodržať lehotu stanovenú úradom, jeho práva sa na základe prihlášky obnovia, ak priamym následkom nedodržania časového limitu bola, v dôsledku tohto nariadenia, strata akéhokoľvek práva alebo možnosti odškodnenia.“

7 Ako stanovuje tretie odôvodnenie nariadenia č. 2506/95, je potrebné usporiadať pravidlá pre sťažnosti, ktoré môžu byť vznesené proti rozhodnutiam CPVO alebo jeho odvolacích senátov zriadených nariadením (ES) č. 2100/94, podľa pravidiel stanovených v nariadení Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146).

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 8 Dňa 18. januára 1999 Konsortium Südtiroler Baumschuler (ďalej len „KSB“), ktorej právnym nástupcom je spoločnosť Schniga GmbH (ďalej len „Schniga“), podala na CPVO žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín týkajúcu sa odrody jablák (Malus Mill) Gala Schnitzer pôvodne označenej Schniga.
- 9 CPVO poveril Bundessortenamt (Spolkový úrad pre odrody rastlín, Nemecko), aby vykonal odborné preskúmanie podľa článku 55 ods. 1 nariadenia č. 2100/94.
- 10 Listom z 26. januára 1999 CPVO požiadal KSB, aby jemu a Bundessortenamtu v období od 1. do 15. marca 1999 odovzdala materiál potrebný na odborné preskúmanie. CPVO tiež spresnil, že KSB musí dodržať všetky fytosanitárne a colné podmienky, ktoré sa vzťahujú na zasielanie materiálu.
- 11 KSB poskytla požadovaný materiál v stanovenej lehote.
- 12 Listom z 25. marca 1999 CPVO potvrdil prijatie vyžiadaného materiálu, ale uviedol, že k tomuto materiálu nebolo priložené fytosanitárne osvedčenie. CPVO preto požiadal KSB, aby „čo najskôr“ zabezpečila predloženie tohto potrebného dokumentu.
- 13 Dňa 23. apríla 1999 KSB zaslala Bundessortenamtu Európsky rastlinný pas, pričom spresnila, že orgán, ktorý ho vydal, konkrétne Úrad pre ochranu rastlín v Bolzane (Taliansko), uviedol, že tento dokument slúži ako fytosanitárne osvedčenie.
- 14 Dňa 3. mája 1999 Bundessortenamt oznámil KSB, že materiál bol doručený v stanovenej lehote a že je vhodný. Okrem toho uviedol, že predložený Európsky rastlinný pas postačuje na odborné preskúmanie a preskúmanie hmotnoprávnych podmienok na udelenie práv Spoločenstva k odrodám rastlín. Bundessortenamt však zároveň požiadal o kópiu úradného potvrdenia, že predložený materiál neobsahuje vírusy.

- 15 V roku 2001 KSB oznámila Bundessortenamtu, že nemôže predložiť požadovaný listinný dôkaz. Ukázalo sa, že materiál predložený na odborné preskúmanie v marci 1999 obsahoval vírusy. Bundessortenamt preto oznámil CPVO svoj zámer zneškodniť infikovaný materiál s cieľom zabrániť rozšíreniu infekcie na iné rastliny.
- 16 Elektronickou poštou z 13. júna 2001 CPVO oznámil KSB, že po dohode s Bundessortenamtom jej bolo umožnené predložiť nový rastlinný materiál neobsahujúci vírusy na účely opätovného preskúmania žiadosti. CPVO odôvodnil svoje rozhodnutie skutočnosťou, že zaslané pokyny týkajúce sa fytosanitárneho stavu materiálu neboli dostatočne jasné, pretože v nich nebolo spresnené, že tento materiál nesmie byť infikovaný vírusom. KSB tak nemohla byť pripísaná zodpovednosť za situáciu.
- 17 Dňa 5. mája 2006 spoločnosti Elaris, držiteľ licencie vzťahujúcej sa na právo k odrode Baigent, a Brookfield, majiteľ tohto práva, podali v súlade s článkom 59 nariadenia č. 2100/94 na CPVO námietky voči udeleniu práva Spoločenstva k odrode Gala Schnitzer. Námietky sa zakladali na skoršom práve k odrode jablák (Malus Mill) Baigent.
- 18 Dôvody, ktoré uviedla Brookfield, sa týkali nedostatočnej odlišnosti prihlasovanej odrody vo vzťahu k referenčnej odrode, ktorej je majiteľom. Okrem toho spochybnila právo KSB opätovne zaslať rastlinný materiál neobsahujúci vírusy, zatiaľ čo CPVO mal zamietnuť jej pôvodnú žiadosť.
- 19 Rozhodnutiami EU 18759, OBJ 06-021 a OBJ 06-022 z 26. februára 2007 príslušný výbor CPVO udelil požadovanú ochranu odrode Gala Schnitzer, pričom usúdil, že táto odroda sa dostatočne odlišuje od referenčnej odrody Baigent. Okrem toho tento výbor zamietol námietky spoločnosti Brookfield.
- 20 Dňa 11. apríla 2007 spoločnosť Brookfield podala na základe článkov 67 až 72 nariadenia č. 2100/94 odvolanie proti rozhodnutiam tohto výboru.
- 21 Sporným rozhodnutím odvolací senát zrušil rozhodnutie uvedeného výboru a takisto zamietol žiadosť o udelenie práva k odrode Gala Schnitzer. Uvedený senát sa predovšetkým domnieval, že z článku 61 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2100/94 nevyplýva možnosť CPVO povoliť KSB odovzdanie nového materiálu, pretože KSB nevyhovela individuálnym žiadostiam v zmysle článku 55 ods. 4 uvedeného nariadenia obsiahnutým v listoch z 26. januára 1999 a 25. marca 1999.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 22 Žalobou podanou 4. apríla 2008 Schniga podala na Súd prvého stupňa návrh, aby zrušil sporné rozhodnutie na základe týchto žalobných dôvodov:
- neprípustnosť námietok, ktoré Elaris a Brookfield adresovali CPVO,
 - porušenie článku 61 ods. 1 písm. b) a článku 62 nariadenia č. 2100/94,
 - porušenie článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94.
- 23 Elaris a Brookfield sa zúčastnili konania pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastníci konania podporujúci CPVO. V priebehu pojednávania CPVO zmenil svoje návrhy a pripojil sa na stranu spoločnosti Schniga.
- 24 Všeobecný súd sa po tom, čo rozhodol, že prvý žalobný dôvod spoločnosti Schniga je neprípustný, priklonil k prípustnosti tretieho žalobného dôvodu, ktorú Elaris a Brookfield spochybnil.

- 25 Všeobecný súd v tejto súvislosti v bode 39 napadnutého rozsudku rozhodol, že odvolací senát právne kvalifikoval listy z 26. januára a 25. marca 1999, takže táto kvalifikácia podliehala preskúmaniu z jeho strany.
- 26 Všeobecný súd pri vecnom preskúmaní tretieho žalobného dôvodu spoločnosti Schniga v bodoch 62 a 63 napadnutého rozsudku odmietol úvahy odvolacieho senátu, podľa ktorých KSB nevyhovela individuálnym žiadostiam obsiahnutým v listoch CPVO z 26. januára a 25. marca 1999, takže tento úrad mal povinnosť zamietnuť žiadosť KSB týkajúcu sa odrody Gala Schnitzer.
- 27 Tvrdenia, z ktorých vychádzal Všeobecný súd a na základe ktorých usúdil, že CPVO neprekročil rozsah voľnej úvahy, ktorú mu priznáva článok 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94, vyplývajú z bodov 64 až 80 napadnutého rozsudku.
- 28 Po prvé Všeobecný súd v bode 64 napadnutého rozsudku spresnil, že je v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných, ako aj s potrebou zabezpečiť riadny priebeh a efektívnosť konaní, že CPVO, ak sa v prípade nepresnosti podmienok, ktorým podriaďuje preskúmanie žiadosti o udelenie práva k odrode, domnieva, že táto nepresnosť môže byť napravená, má možnosť pokračovať v skúmaní žiadosti bez toho, aby ju bol povinný zamietnuť.
- 29 Navyše Všeobecný súd v bode 65 napadnutého rozsudku zdôraznil, že taká miera voľnej úvahy umožňuje, aby sa CPVO uistil, že jeho individuálne žiadosti budú jasné, a aby ostatní žiadatelia jednoznačne poznali svoje práva a povinnosti.
- 30 Všeobecný súd po tom, čo pripomenul všetku komunikáciu medzi CPVO a KSB, v bode 75 napadnutého rozsudku konštatoval, že listy z 26. januára a 25. marca 1999 obsahovali nepresnosť týkajúcu sa skutočnosti, že rastlinný materiál, ktorý mal byť odovzdaný na odborné preskúmanie, nesmel byť infikovaný vírusmi, a v dôsledku toho bola elektronická pošta z 13. júna 2001 určená na nápravu tejto nepresnosti.
- 31 Po druhé Všeobecný súd zamietol tvrdenia spoločností Elaris a Brookfield založené na údajnom zlom úmysle KSB počas konania o preskúmaní jej žiadosti ako neúčinné a uviedol, že článok 80 nariadenia č. 2100/94 nie je v prejednávanom prípade relevantný.
- 32 Všeobecný súd preto prijal tretí žalobný dôvod spoločnosti Schniga a zrušil sporné rozhodnutie.

Konanie pred Súdnym dvorom

- 33 Vo svojom odvolaní odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:
- v prvom rade zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol vo veci,
 - subsidiárne rozhodol s konečnou platnosťou a zamietol žalobu na prvom stupni a
 - zaviazal Schniga na náhradu trov konania.
- 34 CPVO a Schniga navrhujú, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie odvolateľiek a
 - zaviazal odvolateľky na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 35 Odvolateľky na podporu svojho odvolania uvádzajú dva odvolacie dôvody založené po prvé na porušení článku 73 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 a po druhé na porušení článku 55 ods. 4 uvedeného nariadenia v spojení s článkom 61 ods. 1 písm. b) a článkom 80 tohto nariadenia zo strany Všeobecného súdu.

O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 73 ods. 2 nariadenia č. 2100/94

Tvrdenia účastníkov konania

- 36 Odvolateľky Všeobecnému súdu vytýkajú, že prekročil svoju právomoc súdneho preskúmania, keď opätovne preskúmal skutkové okolnosti v rámci tretieho žalobného dôvodu, o ktorom rozhodoval. V napadnutom rozsudku tak bolo vykonané nové posúdenie významu a rozsahu listov CPVO z 26. januára a 25. marca 1999. Podľa článku 73 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 sa však právomoc Všeobecného súdu obmedzovala na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacieho senátu.
- 37 CPVO a Schniga na jednej strane tvrdia, že Všeobecný súd je výlučne príslušný na konštatovanie a posúdenie relevantných skutočností, ktoré Súdnemu dvoru neprináleží preskúmať v odvolacom konaní. Na druhej strane Všeobecný súd v napadnutom rozsudku preskúmal právnu kvalifikáciu skutkového stavu zo strany odvolacieho senátu, čo v každom prípade patrí do jeho právomoci. Tvrdenia odvolateľiek sú preto neprípustné.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 38 Treba pripomenúť, že v súlade s tretím odôvodnením nariadenia č. 2506/95 bol článok 73 nariadenia č. 2100/94 zmenený a doplnený s cieľom usporiadať pravidlá pre sťažnosti, ktoré môžu byť vznesené proti rozhodnutiam CPVO alebo jeho odvolacím senátom, podľa pravidiel ustanovených v nariadení č. 40/94.
- 39 Pokiaľ však ide o článok 63 nariadenia č. 40/94, ktorého znenie je totožné so znením článku 73 nariadenia č. 2100/94, Súdny dvor opakovane rozhodol, že Všeobecný súd je povolaný posudzovať zákonnosť rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT, pričom preskúmava uplatňovanie práva Únie, ktoré odvolacie senáty vykonávajú najmä vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam, ktoré sú im predložené. Všeobecný súd tak v rámci článku 63 nariadenia č. 40/94, tak ako ho vykladá Súdny dvor, môže vykonať úplné preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT na účely zistenia, či tieto senáty správne právne posúdili skutkové okolnosti sporu, alebo či pri posúdení skutkových okolností, ktoré boli predložené týmto senátom, nedošlo k pochybeniu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2008, Les Éditions Albert René/ÚHVT, C-16/06 P, Zb. s. I-10053, body 38 a 39).
- 40 Súdny dvor v tejto súvislosti uznal podobnú právomoc Všeobecného súdu, pokiaľ ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí CPVO alebo jeho odvolacích senátov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. apríla 2010, Schröder/CPVO, C-38/09 P, Zb. s. I-3209, bod 69).
- 41 V prejednávacom prípade Všeobecný súd v bode 69 napadnutého rozsudku usúdil, že listy z 26. januára a 25. marca 1999 obsahovali individuálne žiadosti.
- 42 Keďže Všeobecnému súdu je potrebné v rámci žalôb podaných proti rozhodnutiam CPVO alebo jeho odvolacích senátov priznať totožnú právomoc preskúmania, nemožno mu v tejto súvislosti vytýkať, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- 43 Preto treba prvý odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 v spojení s článkom 61 ods. 1 písm. b) a článkom 80 tohto nariadenia

Tvrdenia účastníkov konania

- 44 V rámci druhého odvolacieho dôvodu odvolateľky Všeobecnému súdu po prvé vytýkajú, že usúdil, že článok 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 umožňuje CPVO predložiť individuálnu žiadosť týkajúcu sa odovzdania sanitárnych dokumentov, ktorá je odlišná od žiadosti o odovzdanie rastlinného materiálu potrebného na odborné preskúmanie.
- 45 Po druhé Všeobecný súd porušil článok 55 ods. 4 v spojení s článkom 61 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2100/94, keď rozhodol, že CPVO mohol povoliť odovzdanie nového rastlinného materiálu po uplynutí lehoty uvedenej v prvej žiadosti o materiál. Okrem toho sa odvolateľky domnievajú, že Všeobecný súd nesprávne usúdil, že slovné spojenie „čo najskôr“ obsiahnuté v liste z 25. marca 1999 nemohlo byť považované za lehotu, ktorá sa týka individuálnej žiadosti.
- 46 Po tretie odvolateľky Všeobecnému súdu vytýkajú, že uznal CPVO diskrečnú právomoc, keď mu umožnil, aby sám napravil nepresnosti svojich individuálnych žiadostí, avšak bez toho, aby využil osobitný postup stanovený v článku 80 nariadenia č. 2100/94, ako aj to, že rozhodol, že otázka údajného zlého úmyslu žiadateľa nebola relevantná.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 47 Ako vyplýva z bodu 63 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd rozhodol, že CPVO má právo spresniť podmienky, ktorým podlieha preskúmanie žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín, pokiaľ ešte neuplynula lehota, v ktorej musí žiadateľ o udelenie práva k odrodám odpovedať na individuálnu žiadosť, ktorá mu bola zaslaná.
- 48 Na základe toho Všeobecný súd v rámci výkonu svojej voľnej úvahy usúdil, jednak v bode 69 napadnutého rozsudku, že list z 25. marca 1999 bol individuálnou žiadosťou týkajúcou sa listinného dôkazu v súvislosti s rastlinným materiálom určeným na preskúmanie, a jednak v bode 72 toho istého rozsudku, že elektronická pošta CPVO z 13. júna 2001 obsahovala individuálnu žiadosť o zaslanie rastlinného materiálu v zmysle článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94. V tejto súvislosti Všeobecný súd rozhodol, že CPVO neprekročil rámec svojej voľnej úvahy.
- 49 Preto nemožno Všeobecnému súdu vytýkať, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- 50 Najskôr treba totiž na jednej strane zdôrazniť, že úloha CPVO sa vyznačuje vedeckou a technickou zložitou podmienkou preskúmania žiadostí o udelenie práva Spoločenstva k odrodám, takže CPVO musí byť v rámci výkonu jeho funkcií priznaná určitá miera voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudok Schröder/CPVO, už citovaný, bod 77). Okrem toho vzhľadom na túto širokú mieru voľnej úvahy CPVO môže v prípade, ak to považuje za nevyhnutné, zohľadniť skutočnosti a dôkazy oneskorene označené alebo predložené (pozri analogicky, čo sa týka ÚHVT, rozsudok z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul, C-29/05 P, Zb. s. I-2213, bod 42).
- 51 Na druhej strane CPVO ako orgán Únie podlieha zásade riadnej správy vecí verejných, podľa ktorej má povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti vecí a zhromaždiť všetky skutkové a právne okolnosti nevyhnutné pre výkon svojej voľnej úvahy. Navyše CPVO, ako zdôraznil Všeobecný súd v bode 64 napadnutého rozsudku, musí zabezpečiť riadny priebeh a efektívnosť konaní, ktoré uskutočňuje.

- 52 Na základe týchto konštatovaní treba po prvé pripomenúť, že z článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 vyplýva, že CPVO prostredníctvom všeobecných pravidiel alebo žiadostí v individuálnych prípadoch stanoví, kedy, kde a v akom množstve a kvalite sa má odovzdať materiál na odborné preskúmanie a referenčné vzorky.
- 53 Vzhľadom na túto mieru voľnej úvahy, ktorou CPVO disponuje, však toto ustanovenie nemožno vykladať v tom zmysle, že mu bráni samostatne požiadať o rastlinný materiál na preskúmanie a o listinné dôkazy týkajúce sa tohto materiálu. Ako uviedol Všeobecný súd v bode 69 napadnutého rozsudku bez toho, aby to žalobkyne namietali, list z 25. marca 1999 sa týkal kvality rastlinného materiálu určeného na preskúmanie, teda práve kvality, ktorá na základe článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 môže byť predmetom individuálnej žiadosti.
- 54 Po druhé Všeobecnému súdu nemožno vytýkať, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že CPVO mal právo opätovne požiadať o zaslanie rastlinného materiálu na preskúmanie.
- 55 Vzhľadom na zásadu riadnej správy vecí verejných a potrebu zabezpečiť riadny priebeh a efektívnosť konaní a vzhľadom na to, že sa CPVO domnieval, ako vyplýva z bodu 74 napadnutého rozsudku, čo odvolateľky vôbec nespochybňujú, že jeho pôvodná žiadosť obsahovala nepresnosti, CPVO totiž prináleží, aby požiadal KSB o zaslanie rastlinného materiálu, ktorý zodpovedá požiadavkám, ktoré boli spresnené v novej individuálnej žiadosti.
- 56 V tejto súvislosti odvolateľky nie sú na jednej strane oprávnené tvrdiť, že Všeobecný súd mal rozhodnúť, že CPVO mal zamietnuť žiadosť KSB o udelenie práva Spoločenstva k odrodám na základe článku 61 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2100/94. Toto ustanovenie sa totiž uplatní v prípade, že CPVO konštatuje, že žiadateľ nevyhovel individuálnej žiadosti v stanovenej lehote. Ako však správne konštatoval Všeobecný súd, v prejednávacom prípade sa CPVO domnieval, že KSB nemohla vyhovieť pôvodnej individuálnej žiadosti z dôvodu jej nepresnosti. CPVO preto nemohol zamietnuť žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrodám, ktorú podala KSB, bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- 57 Na druhej strane, pokiaľ ide o tvrdenie odvolateliek, podľa ktorého mal Všeobecný súd zohľadniť zlý úmysel KSB, treba konštatovať, že odvolateľky nespresnili, v akom rozsahu sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 80 napadnutého rozsudku rozhodol, že konanie KSB nesúviselo s otázkou, či CPVO mal možnosť napraviť nepresnosť svojich individuálnych žiadostí.
- 58 Navyše treba konštatovať, že odvolateľky neuviedli nijakú skutočnosť, ktorá by spochybnila toto posúdenie.
- 59 Napokon, pokiaľ ide o porušenie článku 80 nariadenia č. 2100/94, stačí pripomenúť, že toto ustanovenie sa týka iba prípadov, keď žiadateľ o udelenie práva Spoločenstva k odrodám nebol schopný dodržať lehotu vo vzťahu k CPVO. V prejednávacom prípade je nesporné, že rôzne individuálne žiadosti, ktoré boli zaslané KSB po tom, čo podala svoju žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrodám, boli zaslané v rámci toho istého konania z dôvodu nepresnosti prvej výzvy CPVO na predloženie materiálu, ako aj dokumentov potrebných na preskúmanie uvedenej žiadosti. Z toho vyplýva, že článok 80 nariadenia č. 2100/94 sa neuplatní na takú situáciu, o akú ide v prejednávacom prípade.
- 60 Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.
- 61 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie musí byť v celom rozsahu zamietnuté.

O trovách

- ⁶² Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže CPVO navrhol zaviazať odvolateľky na náhradu trov konania a odvolateľky nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Brookfield New Zealand Ltd a Elaris SNC sú povinné nahradiť trovy konania.

Podpisy